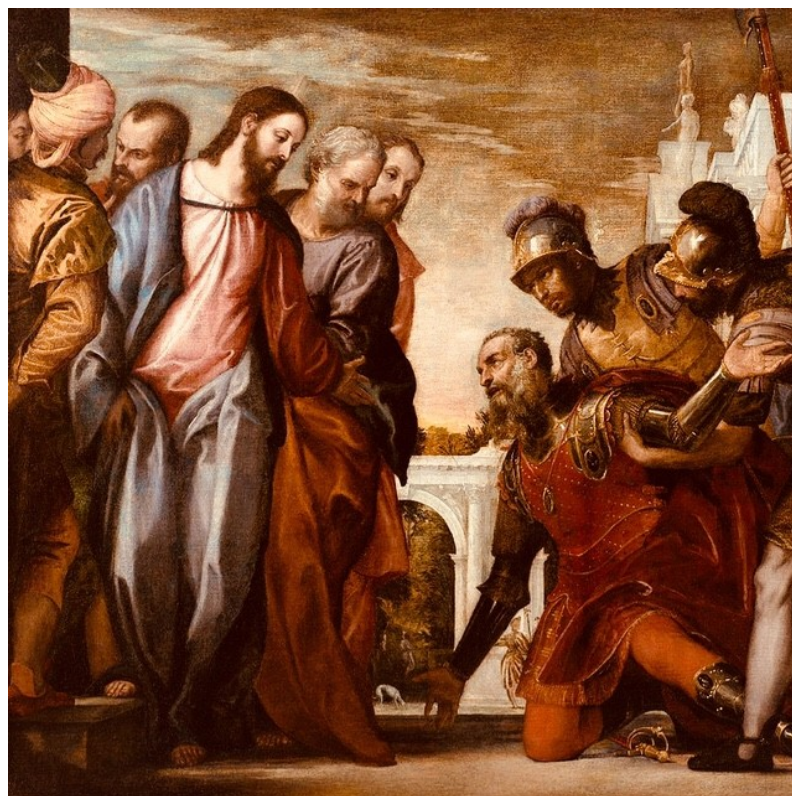

Tredje söndagen efter Trettondagen
21 Januari 2024

När Jesus kom tillbaka till Kafarnaum skyndade ett romerskt befäl fram till honom.

- Herre, jag har en tjänare som råkat illa ut. Han kan inte gå. Han har hemskt ont.

- Jag kommer och botar honom.

- Nej, invände befälet. Du behöver inte komma för min skull. Ge bara order om att min tjänare ska bli frisk. Jag vet vad det är att ge order. Jag säger till en legionär: "Gör si", och då gör han det, och till en annan: "Gör så", och då gör han så, och min slav gör allt jag säger.

Jesus häpnade och sa till sina lärjungar:

- En så självklar tillit har jag inte sett hos någon i Israel, trots att de borde känna Gud bättre än andra. Men den här mannen är föregångaren till många utanförstående som snart kommer att strömma till från alla håll, från både öst och väst, och slå sig ner till fest vid det dukade bordet i Guds rike tillsammans med Abraham, Isak och Jakob. Medan de som växt upp "med tron" men inte satt tro till Gud hamnar i kylan, utanför livet med Gud, och inte begriper hur det kunde gå så.

- Gå, sade Jesus till befälet Det du trodde på har hänt.

Och i samma stund blev mannens tjänare frisk.

Att våga TRO

Tala om en riktig kulturkrock!

Ja, det är vad söndagens bibeltext beskriver. Det är verkligen två "världar" och livsinställningar som möts personifierade genom Jesus och den romerske officeren! Officeren, en romersk militär, utbildad och präglad av en maktapparat som behärskade hela medelhavsområdet som ockupationsmakt men också ideologiskt genom den romerska kulturen och en bärande religionsutövning.

I det andra "hörnet" Jesus, som förträder en judisk minoritetsreligion, och som för en kort tid sedan började sin aktiva tid som vishetslärare och predikan och som han förstärkte genom att utföra läkedomssunder.

Här möts dessa två "motpoler" i Kafarnaum och det blir verkligen ett annorlunda möte. En romersk militär som söker efter hjälp för sin sjuke tjänare och förmodligen slav. En militär som är van att styra och ställa, beordra de soldater han leder att till och med gå i döden för den romerska totalitära staten. Men där verkligheten i hans egen "värld" får honom att gå och söka hjälp av en för honom andlig ledare, som i praktiken representerar en helt annan tro och livsåskådning än den han är satt att bevara och skydda.

Jesus å sin sida representerar faktiskt en annan ytterlighet. Den bygger på en tro och livsåskådning som bara en liten "extrem" religiös folkspillra tror på och företräder. En andlig rörelse i en utkant av det romerska riket som präglad och utvecklas i fångenskap och förtryck både i Egypten och dåtida Babylonien. En rörelse som väntar på Messias, en Räddare och som tillber en enda Gud, Jahve och en tillvaro där Gud blir allt i alla.

Men det som verkligen tydliggörs i detta möte är den förändring, den möjligheten till en andlig liv som kan bli en verklighet, för oss var och en och som genom Jesus Kristus öppnar vägen för så att alla vi människor kan "*strömma till från alla håll, från både öst och väst, och slår sig/oss ned till fest vid det dukade bordet i Guds rike!*" Ett möte i TRO blir då en verklighet!

Vi människor kan och får uppleva den tro som öppnar vägen för att lära känna Gud. Den romerske militären blir ett föredöme för oss alla att söka samma hjälp som leder oss till Guds rike och som låter oss "*slå oss ner till fest vid det dukade bordet i Guds rike tillsammans med Abraham, Isak och Jakob*".

